

Επούτο το φαράκι είγαι τ' ονειρό
που εγώνει τη ζωή μου.

☆

στην Ερση Σωτηροπουλου

Εντοι είγαι η ζωή μου: εκκρεμώ
αναμέσα σ' αυτό που είγαι
και σε αυτό που πλαθώ,
αναμέσα στον κοσμό που δρηκά
και στον κοσμό που φαχνώ
στο αργούμια και στο επιθυμιτό.

ΑΛΛΟΙΩΣ

Παρτε! το κεφάλι μου στο πιάτο
κι εμπρός ν' αρχίσει ο χορός
για φάτε για πινγή — ασπρό πατό!
και για ουρλιαζέτε και για ξεσκιζέστε

και για χυμάτε
καθώς το οργάνο του κεφαλίου μου θα
χτυπά
Μία στο καρφί και μία στο πετάλο
(εδώ τσιρκό, εδώ τσιρκό: ο αγωνας
δεγ εχει επαθλο).

☆

Χρηστος Τσιαμης

Ο Χρηστος Τσιαμης είναι από τους πιο
χοντινούς στα οστρακα. Γεννηθηκε το 1950
και σπουδασε στην Αμερικη. Ζει στη N.
Τορκη. Εχει παρουσιασει ποιηματα, πεζα
και μεταφρασεις στην Τδρια και, με
διαφορες ευκαιριες, στη N. Τορκη. Η
γλωσσα της ποιησης του ειναι αντιτροσω-
πεντικη της γλωσσας των οστρακων μεσα
απο τα αμερικανικα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Γιωργος Βεης

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ

Χαρουμενες δημοκρατιες!
Με θυσιες στην ομορφια
κορευομαι μεσα στις εξαρσεις του σκοτους.
Τα ματια δεν χορταινουν το χασ.
Η συνομιλια, διγως δρομους η φωτακια,
δεν οδηγει στην αρμονια, δεν οδηγει στο στοιλα σου,
στο τερινα σου,
εκει που γεννιουνται οι θρυλοι - δευτρα.
Σκιες ταυρων οι απειλες που σιγοκαιουν μεσα μου.
Χειμωνιατικος ηλιος αγανεωνει τα χελιδονια,
βιαστες κηδευουν ομοιωματα τους,
η σοφια πλεει στη ληψη ακαθεκτη,
τα κουπια ταραζουν τον υπνο των μορφων.
Οι επιμιονες αρτηγριες, ποτε μελανες
ποτε κιτρινο αλγος.

Κωνγραφιζουν τηγη τυχη στον καθρεφτη.
Αυτο δεν ειναι φιλι, αλλα παραθυρο που αιωρειται
κι αποκατω η μανια με τα χιλια ποδια για σε κατακτα.
Το πρωι ο δρομιος θα ειναι ευθυς, τα ουειρα βατα,
οπως πεταλουδες οι ευχες σου θα ερευνουν το πλωτο κενο.

Ποταιμη η ερωτηκη ανια που με σαπιζει,
κυκλωνει τη γλωσσα μου, γατο, εισδαλλει λοιπον το χιουμιρ σου.